

Reis Kroatië voorjaar 2009.

In mei vertrokken Ton en Tineke van de Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp opnieuw naar Kroatië om de reis voor te gaan bereiden voor het nieuwe kamp.

Dit jaar zouden we net als vorig jaar kinderen over laten komen uit de dorpjes Nijemci, Podgrade, DN Selo en Deletovci. De voorbereidingen hiervoor waren in oktober al gestart maar nu moest alles nog verder geregeld worden.

Zo was er een gesprek met de ouders waarin uitgelegd werd wat de bedoeling van de vakantie is en werd gevraagd of de ouders ook een vragenlijst in wilden vullen.

Ouders konden ook vragen stellen over de reis en het verblijf die dan weer door bestuur maar ook door een leerkracht die vorig jaar aanwezig was, beantwoord werden.

Het was een gezellige bijeenkomst.

Voor het eerst dit jaar komen er meer jongens dan meisjes (24 jongens tegen 20 meisjes) en ook voor het eerst komen er twee kinderen mee die er ook vorig jaar bijwaren. Dit vanwege de omstandigheden binnen het gezin.

Tijdens de bijeenkomst met de ouders werden we regelmatig geconfronteerd met het geluid van het ontploffen van mijnen. De mijn opruimdienst was rond het dorp bezig om mijnenvelden te ruimen en de mijnen die gevonden waren werden één voor één tot ontploffing gebracht. Er liggen nog ontzettend veel mijnen in het hele gebied en men zoekt ze met behulp van een prikstok en honden. Soms liggen ze angstwekkend dicht naast de weg dus veiligheid blijft geboden.

Naast het gesprek met de ouders werd ook de bus geregeld.

Ook de scholen werden nog een keer bezocht en enkele kinderen van het afgelopen jaar.

Toen eenmaal alles voor de reis rond was, werden er schoolspullen waaronder drie computers bij de school in Petrovci afgeleverd. Ook diverse spelletjes en nog wat los schoolmateriaal en muziekinstrumenten werd gebracht in Petrovci en ook in Svinjarevci. Het werd met gejuich ontvangen.

Ook al is onze stichting een stichting die zich inzet voor kinderen, ook dit keer werd een bejaardentehuis bezocht en we namen twee rollators en een rolstoel voor hen mee. Als we dit soort dingen aangeboden krijgen proberen we er toch altijd een plaatsje voor te zoeken. Het werd dan ook met dankbaarheid ontvangen.

Drie projecten afgewikkeld maar nog 1 ding te gaan.

In het najaar hadden we een gesprek met de burgemeester van Ilok over een speeltuin in Bapska. We hadden al signalen te horen gekregen dat de speeltuin geplaatst zou zijn maar groot was onze blijheid toen we zagen dat ze er zelfs twee hadden kunnen plaatsen. Een in het begin van het dorp en een bij het sportveld en er werd goed gebruik van gemaakt.

De kinderen van het dorp hadden eindelijk een plaats waar ze naar toe konden gaan.

Zo werd deze reis van twee weken een reis van succes en kunnen we met goede moed beginnen aan het nieuwe zomerkamp in Ermelo.